

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Nestorii & episcoporum qui cum illo erant, de actis sanctae Synodi relatio,
antequam Ioannes Antiochenus episcopus Ephesum venisset, ad
imperatores scripta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

Ioannes venire recusasset. Nam si adesse voluissest, quorū pertinuit, ut per suos episcopos significaret: Si tardauerō, quæ facturi estis, facite? Noluit enim, ut dixi, interessere, sciens fore ut sancta Synodus depositionis sententiam in Nestorium, qui aduersus omnium nostrum saluatorem Christum impia blasphemaque verba protulerat, omnino ferret. Quoniam vero, ut intellexi, relationes a magnificissimo comite Candidiano delatae sunt, cauti ac vigilantes estote, ac docete, commentarios rerum in Nestorii depositione gestarum nondum perfecte conscriptos esse: vnde ne ad religiosos quidem viatoresq; imperatores nostros relationem, quæ mitti debet, adhuc mittere potuimus: at, Deo bene fauente, vna cum commentariis mittetur, si modo nobis mittere liceat, qui perferrere queat. Quod si commentariorum & relationis series tardauerit, sciatis nos, quo minus mittamus, impediri. Valete.

Nestorii & episcoporum qui
cum illo erant, de actis sanctæ
Synodi relatio, antequam
Ioannes Antiochenus episco-
pus Ephesum venisset, ad im-
peratores scripta.

AD Ephesiorum ciuitatem a
pietate vestra conuocati, ci-
tra yllam cunctationem eo nos
contulimus. Pias autem literas
vestras secuti, voluimus piissimo-
rum episcoporum ynde cumque
venientium, præcipue vero ma-
gnæ ciuitatis Antiochenæ episco-
πησιούποις, μάλιστε δὲ Ἀγρωτ

Αγριο
Σημείωση
434

σόπου παραγματικόν τὸν ἄφιξιν.
εἰς τὸν ἡδέλε παρεῖναι, μία πάλιν
τυπεῖται τὸν χειρανθέντα πεπονί-
πον· ὅπερ ἐν βρεφειώ, τερατίζεται ὁ
ταράντητος; ὡς γάλαφις, ἐκ ἡδέλεος
τρέειναι, εἰδὼς ὅπερ πάντως οὐ αὐτα-
σιώδος καταψιφεῖται Νεσούσιον
ἢ κατατύρειναι, ὡς αὐτοῦ καὶ μυστηρία
λαλήσαιντος κατὰ τὴν πάντων ήμέρην
τῆρος Χεισοῦ. ἐπεὶ οὖν, ὡς ἔμαθον,
αὐτενέχθησαν αὐταφοράς τοῦτον το-
γαντοπεπεσάτου κομητού Κανδιδία-
νος, τὴν φατε, διδάσκοντες ὅπερ οὕτω
τὰ ιατρικά τε πεπεσμένα
ἔπληττον κατατύρεσσιν αὐτῷ ἐπελάσθησαν
εἰς χερταῖς· διὸ ἐκ ιδεωθερμῆς οὗτος
τὸν αὐταφορὸν πέμψαι, τὸν ὄφει-
λουσαν πεμφθεῖνας τοὺς δύο θε-
ῖες. Εἰς τιναταῖς ήμέρης βασιλεῖς. οὐα-
τερ δὲ εἴπειν, κατελάνθεται οὐαφο-
ρεῖ μήτη τὰ ιατρικά των, αὐτοὺς ί-
μνον συγχωρεῖν πέμψαι τὸν διακομι-
σαν διωμάδιον. αὐτοῖς ωραῖον
η τοῦ ιατρικά των καὶ τῆς αὐταφο-
ρούμβα πέμψαι. ἔρρωσθε.

Αναφορά Νεισείου καὶ τῷ σώ
άντα Ἐπικόπων τοῖς τὸν βα-
σιλέας, τοὺς τῷ περιεχόμενῳ
τῷρά τῇ αὐτία συνέδω, γραφε-
σι τοι τῷ φραγμένῳ σὲ Ε-
φέσιον Ἀνθεοχίας.

ΕΙ Σ τῷ Ἑφεσίων πόλιν συγκλητέντες ὅποι τῆς ὑμετέρης διατείλεται, καὶ δύναμις παρεχθεῖμενοι, ἐξουληπτόδην τοῖς διατείλεσσιν υἱῷ μὲν ἐπόμενοι γερμανοῖσιν, διάμειναν σὸν πανταχότεν αὐτὸν τῆς Αντιοχείων μεχαλοπόλεως,

ANNO CHRISTI 431. Καὶ τὸν σωῦ ἀπὸ θεοφιλέστατος μητροπολίτας Ἐπικούρου, καὶ τὸν δότρον Ιπαλίας καὶ Σικελίας, καὶ σύντονον ἀπαύτων ποιῆσαι σωτέριον, καὶ κοινῇ Λήφα ωράφου τῷ αἵλιον πατέρεσσν τῷ οἰ Νικαῖα σωματεσθέτων τελετῶν. καὶ γέρων πολλαὶ μετ' ἐμένισαν γενόμενα σωμάδια οὐδὲν καρυοτομῆσαι οὔτε ἐπόλιμουσαν. Δλλ' ἐκείνην πάντες ἐμμένεντες εὐομοδέτοσαν. οἱ δὲ εἶδοι μὴν τὸν ἄπι Αἰγύπτιον διαχειρίσαντες, καὶ οἰορθοὺς ἡμᾶς ἀπλάσιαν αὐτοῖς καθεῖσθαι, υπερχόμενα οὐρανοφύειν, ὅποταν οἱ μεγαλοπρεπεστεστος κόμης τῷ καθεστωτικούν δομεστικούν Κανθιδίανος, δότρον τῆς ὑμετέρας θυσέειας τούτου χάρειν δοπισαλεῖς, συγκαλέσαντες ἡμᾶς βουληθεῖν· ταῦτα δὲ τὸν διὰ θεοφιλέστατον Ἐπικούρου εὐηλάσαντο. Ὡπέρ τοι ἔγραψαντες οἱ μεγαλοπρεπεῖται καὶ τὸν αἵλιον Ιωαννίνων τῆς Αντιοχείας μεγαλοπλεως Ἐπικούρου, καὶ τὸν σωῦ ἀπὸ πλησίον ὄντας· τοῦτο γέρων ἀπλός δοπισαλέντες τοῦτον ἀπλός ἐδίλωσαν μαγιστρανούς καὶ ἄλλοι τοῦτον ἐπέλεπον ἐπὶ τὸν δύσεως θεοφιλέστατος Ἐπικούρου. Φριγύοντες ἀπαντον αὐτοῖς πατέτων τελετῶν εἰρηνικὸν καὶ εὐνομον τὸν ὑμετέρας θυσέειας ποιοῦντες δοπιδέξαμενοι, μᾶλλον τοῦτον ἐπὶ τὸν επικλητικοῦς, καὶ τὸν βασιλικοὺς θεομοὺς πατέσαντες, ἐφύσοντες τὸν ἀκόλυθον καὶ σύμφωνον τὴν τίσεως ὁμολογίαν, φῆζαντος τούτος τὸ

πι cum piissimis eiusdem metropolitanis episcopis, ceterorumque qui ex Italia & Sicilia expectabantur, aduentum opperiri, atque ita communem omnium conselsum instituere, communique suffragio sanctorum patrum Nicænorum fidem confirmare. Etenim cum multæ post illam Synodi sint celebratæ, nulla vñquā aliquid contra illam ausa est innouare, sed illi insistendum esse fanxerunt omnes. At posteaquam resciuimus, Ægyptios episcopos moram istam impatientius ferre, arbitrantes quod callide utrerum dilatione; recepimus communī confessui præsto nos futuros, vbi primum Candidianus magnificientissimus deuotorum domesticorum comes, qui eius rei causa a vestra pietate huc destinatus fuerat, conuocare nos vellet: atque hoc ipsum quoque per piissimos episcopos illi significauimus. Verum vbi magnificientia illius cognouit, tum Ioannem sanctissimum Antiochiæ episcopum vna cum collegis suis propediem adfuturum, (hoc enim magistrani, quos ille miserat, indicauerant) tum alios quoque ex occidente episcopos aduentare; omnes admonuit, vt iuxta religiosæ celstitudinis vestræ placitum omnium aduentum præstolarentur. Nos itaque pietatis vestræ scriptis non refragantes, quieti mansimus. Porro Ægyptii & Asiatici non cogitantes quid in rem communem ecclesiis foret, ac pacificum legitimumque pietatis vestræ scopum detrectantes, imo vero ecclesiasticas, imperatorialque sanctiones contemnentes, ordinatam ac concordem fidei confessionem effugerunt, & forte ec-

clesiastici corporis dissolutionem
machinantes, soli ipsi concilium
celebrarunt; rem utique ab eccle-
siæ consuetudine, & pietatis ve-
stræ literis, paulo ante scriptis, a-
lienam agentes. Siquidem vestræ
pietatis literæ continebant, ut v-
na & consonans ab omnibus fi-
des, tam euangelicis, quam apo-
stolicis literis, & sanctorum pa-
trum dogmatibus conuenienter
exponeretur. Verum prædicti ni-
hil horum omnium curantes, ea
inter seipso patrare festinarunt,
que ab omnibus vestra maiestas
cognoscet. Suis porro satellitibus
per forum dispergitis, totam ci-
uitatem tumultu compleuerunt.
Hi nostras domos circumcursa-
bant: hi impetu facto communè
nostrum cōfessum perturbabant,
extrema quædam minitantes.
Huius autem tantæ seditionis au-
ctor & antesignanus fuit Mem-
non Ephesiorum episcopus. Hic
etenim sanctas ecclesiæ, sancto-
rumque martyrum ædes, & sacro-
sanctam apostoli (Ioannis) basili-
cam nobis præclusit, ut neque ho-
stiliter agitatis perfugium ullum
ad eas pateat: his vero magnam
ecclesiam aperuit, idoneamque
confessui sedem ibidem prepara-
uit: nobis autem omnibus mor-
tem est interminatus. Suplices
proinde pietatem vestram roga-
mus, precamur, obtestamurque,
posteaquam pii Christianiq; cul-
minis vestri literis morem geren-
tes in hanc Ephesiorum ciuita-
tem, barbarorum illorum insul-
tuum prorsus infici, deuenimus,
ut iubeat vel nos inoffensos custo-
diri, legitimamque Synodum ha-
beri; nullo ad eam vel clericu, vel
monacho, siue is ex nostris, siue
ex Ægyptiis fuerit, admissio; sed

ANNO CHRISTI 451. ἀκλήτως ἐληλυθότων Ἐπισκόπων, δὲ οὐ πῷ μηδέπολιτη ἀφ' ἑκάστης ἐπίχριστος σὺν ἐκπρίσοις, καὶ μωμόνοις τὰ ποιῆται εἰδίνεις Κηπήματα, εἰς ἡ σωτέρι@ σωτεισθεῖν, καὶ μετ' εἰρήνης καὶ συμφωνίας πᾶν τῷ ἀγίῳ πατέρευν Βεβαυώση τὸν· ἢ κελεύσαι ἡμᾶς ἀκινδύνως τὰ οἰκεῖα κατελαθεῖν ἀπέλθοντος τῷ καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς ἡμᾶς δοτοῦσεν.

neque ullo episcopo ex iis qui non vocati accesserunt, ad turbandam sanctam Synodum: ex qualibet autem prouincia duo selectos, & talium quæstionum non ignoratos, una cum metropolitano ad confessum admitti, admissosque sanctorum patrum fidem cum pace & concordia stabilire, & confirmare: vel certe iubeat, ut tuto nobis ad propria redire liceat. nam ipsam quoque vitam nobis se crepturos comminantur.

Καὶ εἰσιν @ θεογένα ψυχαρεῖς.

Sunt autem qui subscripti-
runt.

Νεστόριος Ἐπίσκοπος Κωνσταντι-
νουπόλεως.

Nestorius episcopus Constanti-
nopolitanus.

Φερίλας Ἐπίσκοπος Ηρεκλέας
τῆς Θρακίας.

Fritilas Heracleæ Thraciæ epi-
scopus.

Ελλαδίος Ἐπίσκοπος Ταρσοῦ.

Helladius Tarsi episcopus.

Δεξιανὸς Ἐπίσκοπος Σελυκίας
τῆς Ιωνείας.

Dexianus episcopus Seleuciæ
Iauriæ.

Ιμέριος Ἐπίσκοπος Νικομη-
δίας.

Himerius Nicomediæ episco-
pus.

Αλέξανδρος Ἐπίσκοπος Απαμείας
μηδέπολεως.

Alexander Apameæ metropolis
episcopus.

Εὐθύνειος Ἐπίσκοπος Τυανῶν.

Eutherius Tyanorum episcopus.

Βασίλειος Ἐπίσκοπος Θεσσαλίας.

Basilius Thessaliæ episcopus.

Μάξιμος Ἐπίσκοπος Αναζαρβοῦ.

Maximus Anazarbi episcopus.

Αλέξανδρος Ἐπίσκοπος Ιεραπό-
λεως Εὐφρετοτοῖς.

Alexander Hierapolis Euphrate-
siæ episcopus.

Δωρόθεος Ἐπίσκοπος Μαρκιανούπο-
λεως τῆς Μεσοίας.

Dorotheus Marcianopolis My-
siæ episcopus.